

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Anatolie Barbacar în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2012, în cauza penală în privința lui

Rogovschi Sorin Vladimir, născut la 23 iulie 1981, originar și domiciliat mun. Chișinău, com. Băcioi, str. T. Ciorbă 2.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.01.2011 - 05.07.2012;

Instanța de apel: 23.08.2012 - 08.10.2012;

Instanța de recurs: 03.11.2015 - 03.02.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 05 iulie 2012, Sorin Rogovschi a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (6) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pe perioada probațiunii de 4 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt*, că S. Rogovschi la 13 noiembrie 2011, aproximativ la ora 03³⁰, pe traseul Stolniceni-Logănești, aflîndu-se în stare de ebrietate alcoolică, conducînd automobilul model „Opel Zafira”, n/î C PH 392, ignorînd cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, fiind neatent, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport și a tamponat automobilul, model „Ford Curier” n/î C KD 218, cauzîndu-i conducătorului automobilului R. Nacu, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 248 „D” din 05 decembrie 2011, vătămări corporale grave, care au adus la deces, pasagerului E. Plămădeală, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 247 „D” din 05 decembrie 2011, vătămări corporale grave, care au adus la deces, pasagerului S. Bîrcă, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 256 din 08 decembrie 2011, vătămări corporale grave.

Conform rezultatului analizei probelor biologice, pentru stabilirea alcoolemiei, concentrația de alcool în sînge la S. Rogovschi, constituia 2,31 g/ml,

fiind stabilită prezența mirosului de alcool în aerul expirat, fapt ce se consideră, conform hotărârii Guvernului R. Moldova nr. 296 din 16 aprilie 2009, stare de ebrietate cu grad avansat.

Urmările survenite, cauzarea vătămarilor corporale grave lui R. Nacu, E. Plămădeală, S. Bîrcă, sunt în legătură cauzală directă cu încălcarea de către S. Rogovschi a prevederilor pct. pct. 10 alin (1) lit. b), 14 lit. a), 42 subpct. 4), 45 alin (1) lit. a), b), c), d) e) ale Regulamentului Circulației Rutiere.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care S. Rogovschi să fie condamnat în baza art. 264 alin. (6) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, deoarece de către prima instanță neîntemeiat au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, ne fiind motivată necesitatea aplicării acestor prevederi.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2012, a fost admis parțial apelul procurorului, casată sentința în latura stabilirii pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care S. Rogovschi a fost condamnat în baza art. 264 alin. (6) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

La adoptarea soluției date, instanța de apel făcînd trimitere la prevederile art. art. 16 alin. (4), 61 alin (2), 75 alin. (1) Cod penal, a reținut, că prima instanță incorect a aplicat în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, deoarece pedeapsa aplicată lui S. Rogovschi în cazul dat nu și-a atins scopul, și anume, prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni din partea inculpatului, precum și din partea altor persoane, odată ce inculpatul cunoscînd despre faptul că este interzis consumul băuturilor alcoolice în timpul conducerii mijloacelor de transport a ignorat aceste cerințe stabilite prin lege, a servit alcool și a condus mijlocul de transport fiind în stare de ebrietate alcoolică, punînd în pericol viața pasagerilor săi care se aflau în aceiași unitate de transport și deplasîndu-se pe contrasens, a tamponat mijlocul de transport ce se deplasa regulamentar cauzînd moartea persoanelor ce se deplasau cu mijlocul de transport respectiv.

Astfel, instanța de apel avînd în vedere gravitatea infracțiunii săvîrșite care face parte din categoria infracțiunilor grave, de persoana celui vinovat care nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, este invalid de gradul II, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii atît la faza urmării penale atît și în instanța de judecată, s-a căit sincer de cele întîmplate, a restituit succesorilor părților vătămate și părților vătămate atît prejudiciul material, cît și moral, de circumstanțele agravante – prin infracțiune, din imprudență, a fost cauzat decesul a 2 persoane și vătămarea corporală gravă a unei alte persoane, infracțiunea a fost săvîrșită în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia a ajuns la concluzia, că prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni din partea condamnatului în ceea ce privește siguranța traficului rutier este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse mai aspre, fără suspendarea executării acesteia conform prevederilor art. 90 Cod penal.

5. Avocatul Anatolie Barbacar în numele inculpatului, la 16 iunie 2015, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitînd casarea acesteia, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea recursului recurentul a invocat, că instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei neîntemeiat a exclus aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, în cazul în care S. Rogovschi se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, se căiește sincer, este pentru prima dată pe banca acuzaților, a săvîrșit o infracțiune din imprudență, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, benevol a recuperat prejudiciul material cauzat părților vătămate, este invalid de gradul II.

Totodată, apărarea este de opinia, că executarea pedepsei în penitenciar îi v-a cauza inculpatului suferințe fizice și îi v-a înjosi demnitatea, inclusiv acesta v-a fi lipsit de comunicare cu personalul penitenciarului din motiv că acesta este surdo-mut, mai mult, apărarea susține, că executarea pedepsei în penitenciar ar face imposibilă acordarea asistenței medicale necesare inculpatului care este grav bolnav, există riscul agravării stării de sănătate a inculpatului care necesită un regim alimentar special, fapt care nu poate fi respectat în condițiile de penitenciar.

La fel, apărarea a menționat, că părțile vătămate, precum și succesorii părților vătămate, pe lîngă faptul că s-au împăcat cu inculpatul și nu au pretenții față de acesta, au mai pledat în cadrul ședințelor de judecată și asupra aplicării în privința inculpatului S. Rogovschi a unei pedepse non-privative de libertate, ceea ce se face posibil conform prevederilor art. 90 Cod penal.

6. Asupra recursului a depus referință procurorul, solicitînd respingerea acestuia deoarece argumentele recurentului au fost obiect de judecare în instanța de apel, care respectînd prevederile art. art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

7. Examinînd argumentele recursului ordinar declarat de apărare în raport cu materialele cauzei și ținînd cont de argumentele invocate în referință, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea acestuia, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține, că recursul depus de apărare are ca temei pct.10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care stipulează că, *decizia instanței de apel poate fi supusă recursului*,

pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Astfel, Colegiul penal consideră că, temeiul pentru recurs semnalat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înlăturească nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplină libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține, că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul învinător, urmînd ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală să fie luate în considerație după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei inculpatului S. Rogovschi, instanța de apel corect a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite care face parte conform art. 16 alin. (4) Cod penal din categoria infracțiunilor grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea și just a reținut, că inculpatul anterior nu a fost judecat, se caracterizează pozitiv, este invalid de gradul II, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a restituit succesorilor părților vătămate precum și părții vătămate prejudiciul material și moral, în rezultatul săvârșirii infracțiunii au decedat două persoane și alte persoane i-au fost cauzate vătămări corporale grave, infracțiunea a fost săvârșită în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Colegiul penal consideră că instanța de apel, reieșind din caracterul și metoda prin care a fost săvârșită infracțiunea, corect a conchis, că prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea inculpatului în ceea ce privește siguranța traficului rutier este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse mai aspre, fără suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, or, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în speță, poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei închisorii.

Distinct de considerentele expuse, Colegiul penal găsește relevant să menționeze, că reieșind din materialele cauzei (f.d. 254, vol. I) prin scrisoarea nr. BMJ-4065347/0007-IV4/2015 din 24 aprilie 2015 a Ministerului Federal al Justiției al R. Austria a fost comunicat acceptul privind extrădarea lui S. Rogovschi din R. Austria în R. Moldova și din procesul-verbal de reținere (f.d. 256, vol. I), rezultă că S. Rogovschi a fost reținut la 18 mai 2015, iar în recursul apărării se

invocă faptul că inculpatul nu a fost prezent la pronunțarea deciziei instanței de apel.

Avînd în vedere circumstanțele reflectate, Colegiul penal enunță, că la 27 octombrie 2012 a intrat în vigoare Legea nr. 66 din 05 aprilie 2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, iar potrivit art. 559¹ alin. (1) Cod de procedură penală (*în redacția Legii nominalizate supra*), în cazul în care se cere extrădarea unei persoane judecate și condamnate în lipsa acesteia, cauza va putea fi rejudecată, la cererea condamnatului, de către instanța care a judecat în primă instanță. Cererea de rejudecare poate fi depusă în termen de 6 luni de la predarea condamnatului autorităților R. Moldova.

În cazul deferit judecării, atît din partea inculpatului cît și din partea apărării careva cereri în sensul normei vizate supra, nu au fost înaintate.

În consecință, față de toate argumentele expuse, se constată că nu sunt incidente în speță, temeuri de casare a hotărîrii instanței de apel prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, din care motive recursul avocatului A. Barbacar în numele inculpatului S. Rogovschi se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Anatolie Barbacar în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2012, în cauza penală în privința lui **Rogovschi Sorin Vladimir**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 martie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev